

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ♣ קושיא- ^ שאלה- ! תירוץ- ■ ראיה-proof
central point for summary and review- insertion of an earlier segment-	
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
גיטין-המביא גט	מימרא	מאן דאמר												
המביא גט ממדינת הים, צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם,	[ת"ק]											♣	♣	■
אף המביא מן הרקם ומן החגר	רבן גמליאל:											♣	■	◇
אפילו מכפר לודים ללוד	ר' אליעזר:											♣	■	◇
אינו צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם אלא המביא ממדינת הים והמוליך	חכמים:											♣	■	
והמביא ממדינה למדינה במדינת הים, צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם	[ת"ק]											♣	■	
אפילו מהגמוניא להגמוניא.	רשב"ג:											♣	■	◇
מרקם למזרח, ורקם - כמזרח, מאשקלון לדרום, ואשקלון - כדרום, מעכו לצפון, ועכו - כצפון	ר' יהודה:											♣	■	
עכו - כארץ ישראל לגיטין.	ר"מ											♣	■	◇
המביא גט בארץ ישראל, אינו צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם ואם יש עליו עוררים - יתקיים בחותמו.														■
מ"ט?														^
לפי שאין בקיאיין לשמה	רבה:											♣	!	◇
לפי שאין עדים מצויין לקיימו.	רבא:											♣	!	◇
מאי בינייהו?														^
איכא בינייהו, דאתיהו בי תרילי אי נמי, ממדינה למדינה בארץ ישראל אי נמי, באותה מדינה במדינת הים.														!
ולרבה, דאמר לפי שאין בקיאיין לשמה, ליבעי תרי, מידי דהוה אכל עדות שבתורה.														ז
עד אחד נאמן באיסורין.														!
אימור דאמרינן עד אחד נאמן באיסורין, כגון חתיכה ספק של חלב ספק של שומן, דלא איתחזק איסורא, אבל הכא דאיתחזק איסורא דאשת איש הוי דבר שבערוה, ואין דבר שבערוה פחות משנים														ז
רוב בקיאיין הן.														!
ואפילו לר"מ														!
דחייש למיעוטא	[ר"מ]													!
סתם ספרי דדייני מיגמר גמרי, ורבנן הוא דאצרוך, והכא משום עיגונא אקילו בה רבנן.														!
האי קולא הוא? חומרא הוא, דאי מצרכת ליה תרי - לא אתי בעל מערער ופסיל ליה, חד - אתי בעל ומערער ופסיל ליה.														ז
כיון דאמר מר: בפני כמה נותנו לה?														!
בפני ב'	רבי יוחנן ור' חנינא, חד אמר:													!
וחד אמר: בפני ג'	[רבי יוחנן ור' חנינא], וחד אמר:													!
מעיקרא מידק דייק ולא אתי לאורועי נפשיה.														!
ולרבא, דאמר לפי שאין עדים מצויין לקיימו, ליבעי תרי, מידי דהוה אקיום שטרות דעלמא														ז
עד א' נאמן באיסורין.														!
אימר דאמרינן עד אחד נאמן באיסורין, כגון חתיכה ספק של חלב ספק של שומן, דלא איתחזק איסורא, אבל הכא איתחזק איסורא דאשת איש הוי דבר שבערוה, ואין דבר שבערוה פחות מב'.														ז
בדין הוא דבקיום שטרות נמי לא ליבעי, כדר"ל														!
עדים החתומים על השטר - נעשו כמי שנחקרה עדותן בב"ד	דאמר ר"ל:													!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ורבנן הוא דאצרוך, והכא משום עיגונא אקילו בה רבנן.												!	◇	ג.
האי קולא הוא? חומרא הוא, דאי מצרכת ליה תרי - לא אתי בעל מערער ופסיל ליה, חד - אתי בעל ומערער ופסיל ליה.												!	◇	ג.
כיון דאמר מר: בפני כמה נותנו לה?												!		ג.
בפני שנים	רבי יוחנן ור' חנינא, חד אמר:											!	◆	ג.
בפני ג'	[רבי יוחנן ור' חנינא], וחד אמר:											!	◆	ג.
מעיקרא מידק דייק ולא אתי לאורועי נפשיה.												!	◇	ג.
ורבא מאי טעמא לא אמר כרבה?													!	ג.
מי קתני בפני נכתב לשמה, בפני נחתם לשמה?	אמר לך: [רבא]												!	ג.
ורבה?													!	ג.
בדין הוא דליתני הכי, אלא דאי מפשת ליה דיבורא אתי למגזייה.	[רבה]												!	ג.
השתא נמי אתי למגזייה.													!	ג.
חדא מתלת גאיז, חדא מתרתי לא גאיז.													!	ג.
ורבה מ"ט לא אמר כרבא?													!	ג.
א"כ, ניתני בפני נחתם ותו לא, בפני נכתב ל"ל? ש"מ בעינן לשמה.	אמר לך: [רבא]												!	ג.
ורבא?													!	ג.
בדין הוא דליתני הכי, אלא דא"כ, אתי לאיחלופי בקיום שטרות דעלמא בעד אחד.	[רבא]												!	ג.
ורבה?													!	ג.
מי דמי? התם ידעינן, הכא בפני התם אשה לא מהימנא, הכא אשה מהימנא התם בעל דבר לא מהימן, הכא בעל דבר מהימן.	[רבה]												!	ג.
ורבא?													!	ג.
אטו הכא כי אמרי ידעינן, מי לא מהימני? וכיון דכי אמרי ידעינן מהימני, אתי לאיחלופי בקיום שטרות דעלמא בעד אחד.	אמר לך: [רבא]												!	ג.
ולרבה, דאמר לפי שאין בקיאיין לשמה, מאן האי תנא דבעי כתיבה לשמה ובעי חתימה לשמה?													!	ג.
אי רבי מאיר													!	ג.
חתימה בעי, כתיבה לא בעי													!	ג.
אין כותבין במחובר לקרקע, כתבו על המחובר לקרקע, תלשו, חתמו ונתנו לה - כשר	דתנן:												!	ג.
אי רבי אלעזר													!	ג.
כתיבה בעי, חתימה לא בעי													!	ג.
וכי תימא, לעולם רבי אלעזר היא, וכי לא בעי רבי אלעזר חתימה לשמה - מדאורייתא, מדרבנן בעי													!	ג.
הא שלשה גיטין פסולין דרבנן, ולא בעי רבי אלעזר חתימה לשמה													!	ג.
ג' גיטין פסולין, ואם ניסת - הולד כשר: כתב בכתב ידו ואין עליו עדים, יש עליו עדים ואין בו זמן, יש בו זמן ואין בו אלא עד אחד - הרי אלו שלשה גיטין פסולין, ואם ניסת - הולד כשר	דתנן: [ת"ק]												!	ג.
אף על פי שאין עליו עדים אלא שנתנו לה בפני עדים - כשר, וגובה מנכסים משועבדים, שאין העדים חותמים על הגט אלא מפני תיקון העולם	רבי אלעזר:												!	ג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

גישתן-המביא גט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואלא רבי מאיר היא, וכי לא בעי רבי מאיר כתיבה לשמה - מדאורייתא, מדרבנן בעי.											!	◇	ג.
אפילו מצאו באשפה, וחתמו ונתנו לה - כשך	והא אמר רב נחמן, אומר היה רבי מאיר:										?	◇	ג.
וכ"ת, אנן מדאורייתא קא מתנינן לה											!		ד.
אי הכי, אומר היה ר"מ דבר תורה מיבעי ליה											?		ד.
אלא לעולם רבי אלעזר היא, וכי לא בעי רבי אלעזר חתימה - היכא דליכא עדים כלל, היכא דאיכא עדים בעי											!	◇	ד.
מודה רבי אלעזר, במזוייף מתוכו שהוא פסול.	דאמר רבי אבא:										!	◇	ד.
הא מני? ר' יהודה היא	רב אשי:										!	◇	ד.
פוסל, עד שתהא כתיבתו וחתמתו בתלוש.	דתנן: ר' יהודה:										!	◇	ד.
ומעיקרא מאי טעמא לא מוקמינן לה כר' יהודה?											?		ד.
מהדרין אר"מ, דסתם מתני' ר"מ, מהדרין אר' אלעזר, דקי"ל הילכתא כוותיה בגיטין.											!		ד.
אף המביא מן הרקם ומן החגר	תנן, רבן גמליאל:										◆	■	<
אפילו מכפר לודים ללוד	רבי אליעזר:										◆	■	<
בעיירות הסמוכות לארץ ישראל ומובלעות בתחום א"י עסקינן	ואמר אביי:										■	◇	ד.
לדידי חזי לי ההוא אתרא, והוי כמבי כובי לפומבדיתא	ואמר רבה בר בר חנה:										○		ד.
מכלל דת"ק סבר: הני לא צריך											■		ד.
מאי לאו בהא קמפלגי, דמר סבר: לפי שאין בקיאין לשמה, והני גמירי, ומר סבר: לפי שאין עדים מצויין לקיימו, והני נמי לא שכיח?											?	◇	ד.
לא, רבה מתרץ לטעמיה, ורבא מתרץ לטעמיה.											!		ד.
רבה מתרץ לטעמיה, דכולי עלמא - לפי שאין בקיאין לשמה, והכא בהא קמפלגי	[רבה]										!	◇	ד.
הני כיון דסמוכות מיגמר גמירי	ת"ק סבר:										◆	■	!
מובלעות גמירי, סמוכות לא גמירי	ואתא רבן גמליאל למימר:										◆	■	!
ומובלעות נמי לא, שלא תחלוק במדינת הים	אתא רבי אליעזר למימר:										◆	■	!
רבא מתרץ לטעמיה, דכולי עלמא - לפי שאין עדים מצויין לקיימו	[רבא]										!	◇	ד.
ותנא קמא סבר: הני כיון דסמוכות מישכח שכיחי	ות"ק סבר:										◆	■	!
אתא רבן גמליאל למימר: מובלעות שכיחי, סמוכות לא שכיחי	ואתא רבן גמליאל למימר:										◆	■	!
אתא רבי אליעזר למימר: מובלעות נמי לא, שלא תחלוק במדינת הים.	ואתא רבי אליעזר למימר:										◆	■	!
אינו צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם אלא המביא ממדינת הים והמוליך	תנן, והכמים:										■		<
מכלל דתנא קמא סבר: מוליך לא צריך											■		ד.
מאי לאו בהא קמפלגי											?		ד.
לפי שאין בקיאין לשמה, והני גמירי	דמר סבר: [ת"ק]										◆	■	?
לפי שאין עדים מצויין לקיימו, והני נמי לא שכיח?	ומר סבר: [הכמים]										◆	■	?
רבה מתרץ לטעמיה, ורבא מתרץ לטעמיה.											!		ד.
רבה מתרץ לטעמיה, דכולי עלמא - לפי שאין בקיאין לשמה, והכא בגזירת מוליך אטו מביא קמפלגי	[רבה]										!	◇	ד.

<p>disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא גזרינן מוליך אטו מביא	דתנא קמא סבר:	◇	■	!								
גזרינן מוליך אטו מביא.	רבנן בתראי סברי:	◇	■	!								
ורבא מתרץ לטעמיה, דכולי עלמא - לפי שאין עדים מצויין לקיימו, ורבנן בתראי לפרושי טעמיה דתנא קמא הוא דאתו.	[רבא]	◇		!								
המביא גט ממדינה למדינה במדינת הים - צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם	תנן:											◇
הא באותה מדינה במדינת הים - לא צריך												◇
לרבא ניהא, לרבא קשיא												◇
לא תימא: הא באותה מדינה במדינת הים - לא צריך, אלא אימא: ממדינה למדינה בארץ ישראל - לא צריך.												◇
הא בהדיא קתני לה: המביא גט בארץ ישראל, אינו צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם												◇
אי מההיא, הוה אמינא הני מילי דיעבד, אבל לכתחילה לא, קא משמע לן.												◇
ואיכא דמותיב לה הכי: הא ממדינה למדינה בארץ ישראל - לא צריך												◇
לרבא ניהא, לרבא קשיא												◇
לא תימא: ממדינה למדינה בארץ ישראל - לא צריך, אלא אימא: הא באותה מדינה במדינת הים - לא צריך.												◇
אבל ממדינה למדינה בארץ ישראל, מאי? צריך, ליתני המביא ממדינה למדינה סתם												◇
לעולם ממדינה למדינה בארץ ישראל נמי לא צריך, דכיון דאיכא עולי רגלים מישכח שכיחי.												◇
תינה בזמן שבית המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים מאי איכא למימר?												◇
כיון דאיכא בתי דינין דקביעי, מישכח שכיחי.												◇
אפילו מהגמוניא להגמוניא	תנן, רבן שמעון בן גמליאל:											◇
עיר אחת היתה בארץ ישראל ועססיות שמה, והיו בה ב' הגמוניות שהיו מקפידין זה על זה, לפיכך הוצרכו לומר מהגמוניא להגמוניא	ואמר רבי יצחק:											◇
לרבא ניהא, לרבא קשיא												◇
רבה אית ליה דרבא.												◇
אלא מאי בינייהו?												◇
איכא בינייהו, דאתיהו בי תרי												◇
אי נמי, באותה מדינה במדינת הים.												◇
המביא גט ממדינת הים, ואינו יכול לומר בפני נכתב ובפני נחתם, אם יש עליו עדים - יתקיים בחותמו	תנן:											◇
והוינן בה, מאי ואינו יכול לומר?												◇
אילימא חרש												◇
חרש בר איתויי גיטא הוא?												◇
הכל כשרים להביא את הגט, חוץ מחרש שוטה וקטן	והתנן:											◇
הכא במאי עסקינן - כגון שנתנו לה כשהוא פקח, ולא הספיק לומר בפני נכתב ובפני נחתם עד שנתחרש	ואמר רב יוסף:											◇
לרבא ניהא, לרבא קשיא												◇
הכא במאי עסקינן - לאחר שלמדו.												◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge-שאלה ^ question- ! תירוץ- answer- ■ ראיה-proof
central point for summary and review-חזרה-סיכום insertion of an earlier segment-קודמת-	
מקרא-key:	

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי הכי, יכול נמן											ז	
גזירה שמא יחזור דבר לקלולו.												◇
אי הכי, אינו יכול נמן											ז	
פקח ונתחרש מילתא דלא שכיחא, ומילתא דלא שכיחא לא גזור בה רבנן.												◇
והא אשה דלא שכיחא											ז	
האשה עצמה מביאה גיטה, ובלבד שצריכה לומר בפ"נ ובפ"נ	ותנן:										ז	◇
שלא תחלוק בשליחות.												◇
אי הכי, בעל נמן											ז	
הוא עצמו שהביא גיטו, אין צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם	אלמה תניא:										ז	◇
טעמא מאי אמור רבנן: צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם? דילמא אתי בעל מערער ופסיל ליה, השתא מינקט נקיט ליה בידיה וערעורי קא מערער עליה?												◇
שנים שהביאו גט ממדינת הים, צריכין שיאמרו בפנינו נכתב ובפנינו נחתם או אין צריכין?	תא שמע, דבעא מיניה שמואל מרב הונא:											◇
אין צריכין, ומה אילו יאמרו בפנינו גרשה, מי לא מהימני?	אמר ליה: [רב הונא]											◇
לרבא ניחא, לרבא קשיא											ז	◇
הכא במאי עסקינן - לאחר שלמדו.												◇
אי הכי, חד נמן											ז	
גזירה שמא יחזור דבר לקלולו.												◇
אי הכי, בי תרי נמן											ז	
בי תרי דמייתו גיטא מילתא דלא שכיחא, ומילתא דלא שכיחא לא גזור בה רבנן.												◇
והא אשה דלא שכיחא											ז	
האשה עצמה מביאה גיטה, ובלבד שהיא צריכה לומר בפני נכתב ובפני נחתם:	ותנן:										ז	◇
שלא תחלוק בשליחות.												◇
אי הכי, בעל נמן											ז	
הוא עצמו שהביא גיטו, אינו צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם	אלמה תניא:										ז	◇
טעמא מאי אמור רבנן: צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם? דילמא אתי בעל מערער ופסיל ליה, השתא מינקט נקיט ליה בידיה וערעורי קא מערער עליה?												◇
המביא גט ממדינת הים, ונתנו לה ולא אמר לה בפ"נ ובפ"נ, אם נתקיים בחותמו - כשר, ואם לאו - פסול הוי, לא הוצרכו לומר בפ"נ ובפ"נ להחמיר עליה אלא להקל עליה	ת"ש:											◇
לרבא ניחא, לרבא קשיא											ז	◇
הכא במאי עסקינן - לאחר שלמדו.												◇
והאמרת: גזירה שמא יחזור הדבר לקלולו											ז	
כשניסת.												◇
אי הכי, הוי לא הוצרכו לומר בפ"נ ובפני נחתם להחמיר עליה אלא להקל עליה, משום דניסת הוא											ז	
הכי קאמר: וכי תימא להחמיר עלה ולפקה, הוי לא הוצרכו לומר בפני נכתב ובפני נחתם להחמיר עליה אלא להקל עליה, טעמא מאי? דילמא אתי בעל מערער ופסיל ליה, השתא בעל לא קא מערער, אגן ניקום ונערער עליה?												◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ♣ קושיא- ^ שאלה- ! תירוץ- ■ ראיה-proof
central point for summary and review insertion of an earlier segment	
מקרא-key:	

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ה:	
בפלוגתא דר' יוחנן ור' יהושע בן לוי:													ה:	
לפי שאין בקיאים לשמה	חד אמר: [ר' יוחנן/ר' יהושע בן לוי]									♣			ה:	
לפי שאין עדים מצויין לקיימו.	וחד אמר: [ר' יוחנן/ר' יהושע בן לוי]									♣			ה:	
תסתיים, דר"י בן לוי הוא דאמר לפי שאין בקיאים לשמה													ה:	
דר' שמעון בר אבא אייתי גיטא לקמיה דר' יהושע בן לוי, וא"ל: צריכנא למימר בפני נכתב ובפני נחתם, או לא?	[ר' שמעון בר אבא]											^	ה:	
לא צריכת, לא אמרו אלא בדורות הראשונים, שאין בקיאים לשמה, אבל בדורות האחרונים דבקיאים לשמה - לא	א"ל: [ר' יהושע בן לוי]												!	ה:
תסתיים.														ה:
ותסברא? והא רבה אית - ליה דרבא													♣	ה:
ועוד, הא אמרינן שמא יחזור דבר לקלוקלן													♣	ה:
אלא, ר"ש בר אבא איניש אחרינא הוה בהדיה, והא דלא חשיב ליה? משום כבודו דר"ש.													♣	ה:
בפני כמה נתנו לה? רבי יוחנן ור' חנינא:	איתמר:													ה:
בפני שנים	חד אמר: [ר' יוחנן/ר' חנינא]												♣	ה:
וחד אמר: בפני שלשה.	וחד אמר: [ר' יוחנן/ר' חנינא]												♣	ה:
תסתיים, דר' יוחנן הוא דאמר בפני שנים,														ה:
דרבין בר רב חסדא אייתי גיטא לקמיה דר' יוחנן	[רבין בר רב חסדא]												o	ה:
זיל הב לה באפי תרי ואימא להו בפ"נ ובפני נחתם	ואמר ליה: [ר' יוחנן]													ה:
תסתיים.														ה:
לימא בהא קמיפלגי, דמאן דאמר בפני שנים, קסבר: לפי שאין בקיאים לשמה, ומאן דאמר בפני שלשה, קסבר: לפי שאין עדים מצויין לקיימן														ה:
ותסברא? הא מדר' יהושע בן לוי אמר לפי שאין בקיאים לשמה, רבי יוחנן אמר לפי שאין עדים מצויין לקיימו והכא היכי קאמר ר' יוחנן בפני שנים													♣	ה:
ועוד, הא רבה אית ליה דרבא													♣	ה:
אלא, דכ"ע - בעינן עדים מצויין לקיימו, והכא בשליח נעשה עד ועד נעשה דיין קמיפלגי, מ"ד בפני שנים, קסבר: שליח נעשה עד ועד נעשה דיין, ומאן דאמר בפני ג', קסבר: שליח נעשה עד ואין עד נעשה דיין.													!	ה:
והא קיימא לן בדרבנן דעד נעשה דיין													♣	ה:
אלא, הכא בהא קמיפלגי, דמר סבר: כיון דאשה כשירה להביא את הגט, זמנין דמיייתא ליה איתתא וסמכי עלה													!	ה:
ואידך?													♣	ה:
אשה מידע ידעי ולא סמכי עלה.													!	ה:
המביא גט ממדינת הים, ונתנו לה ולא אמר לה בפני נכתב ובפני נחתם - יוציא, והולד ממזר, דברי רבי מאיר	תניא כוותיה דרבי יוחנן: [ר' מאיר]												♣	ה:
אין הולד ממזר, כיצד יעשה? יטלנו הימנה, ויחזור ויתננו לה בפני שנים ויאמר בפני נכתב ובפני נחתם.	חכמים:												♣	ה:
ור"מ, משום דלא אמר בפני נכתב ובפני נחתם יוציא והולד ממזר?													♣	ה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא † קושיא- ^ שאלה- ! תירוץ- ■ ראיה-proof
central point for summary and review insertion of an earlier segment	key-מקרא:

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אין, ר"מ לטעמיה												!	ה:	
כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בגיטין - יוציא, והולד ממזר.	דאמר רב המנונא משמיה דעולא, אומר היה ר"מ:											!	ה:	
בר הדיא בעי לאתויי גיטא, אתא לקמיה דרבי אחי דהוה ממונה אגיטי													○	ה:
צריך אתה לעמוד על כל אות ואת.	א"ל: [רבי אחי]											◆	■	ה:
אתא לקמיה דרבי אמי ור' אסי													○	ה:
לא צריכת, וכי תימא אעביד לחומרא, נמצא אתה מוציא לעז על גיטין הראשונים.	אמרי ליה: [רבי אמי ורבי אסי]											◆	■	ה:
רבה בר בר חנה איתי גיטא, פלגא איכתב קמיה ופלגא לא איכתב קמיה, אתא לקמיה דרבי אלעזר													○	ה:
אפילו לא כתב בו אלא שיטה אחת לשמה, שוב אינו צריך.	אמר ליה: [רבי אלעזר]												◆	ה:
אפי' קן קולמוסא וקן מגילתא.	רב אשי:												◆	ה:
המביא גט ממדינת הים, אפי' הוא בבית וסופר בעלייה, הוא בעלייה וסופר בבית, אפי' נכנס ויוצא כל היום כולו - כשר	תניא כוותיה דרב אשי:												■	ה:
הוא בבית וסופר בעלייה הא לא קא חזי ליה												‡	ה:	
אלא לאו כגון דשמע קן קולמוסא וקן מגילתא.												!	ה:	
אפי' נכנס ויוצא כל היום כולו - כשר.	אמר מר:												■	ה:
מאן?												^	ה:	
אילימא שליה												!	ה:	
השתא הוא בבית וסופר בעלייה דלא חזי ליה - אמרת כשר, נכנס ויוצא מיבעיא?												‡	ה:	
אלא סופר												!	ה:	
פשיטא, משום דנכנס ויוצא נפסליניה?												‡	ה:	
לא צריכא, דנפק לשוקא ואתא, מהו דתימא איניש אחרינא אשכחיה ואמר ליה, קמ"ל.												!	ה:	
בבל - רב אמר: כא"י לגיטין	איתמר: [רב]												◆	ה:
כחור"ל.	שמואל:												◆	ה:
לימא בהא קא מיפלגי													■	ה:
לפי שאין בקיאין לשמה, והני גמירי	דמר סבר:												◆	ה:
לפי שאין עדים מצויין לקיימו, והני נמי לא שכיחן	ומ"ס:												◆	ה:
ותסברא? הא רבה אית ליה דרבא													‡	ה:
אלא, דכ"ע בעינן לקיימו													!	ה:
כיון דאיכא מתיבתא מישכח שכיחא	רב סבר:												◆	ה:
מתיבתא בגירסייהו טרידי.	שמואל סבר:												◆	ה:
עשינו עצמינו בבבל כא"י לגיטין, מכי אתא רב לבבל.	איתמר נמי-ר' אבא אמר רב הונא:												■	ה:
מרקם למזרח, ורקם - כמזרח, מאשקלון לדרום, ואשקלון - כדרום, מעכו לצפון, ועכו - כצפון	מתיב ר' ירמיה, ר' יהודה:												‡	ה:
והא בבל לצפונה דא"י קיימא, דכתיב: (ירמיהו א') ויאמר ה' אלי מצפון תפתח הרעה													‡	ה:
עכו - כא"י לגיטין	ותנן, ר"מ:												‡	ה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואפי' ר"מ לא קאמר - אלא בעכו דמקרבא, אבל בכל דמרחקא לא											?	◇
הוא מותיב לה, והוא מפרק לה: לבר מבבל.											!	◇
עד היכן היא בכל?											^	
כמחלוקת ליוחסין כך מחלוקת לגיטין	רב פפא:										!	◇
מחלוקת ליוחסין, אבל לגיטין - דברי הכל עד ארבע תניינא דגישרא.	רב יוסף										!	◇
רב חסדא מצריך מאקטיספון לבי ארדשיר, ומבי ארדשיר לאקטיספון לא מצריך.	[רב חסדא]										!	◇
לימא, קסבר: לפי שאין בקיאין לשמה, והני גמיר?											■	
ותסברא? והא רבה אית ליה דרבא											?	
אלא, דכ"ע בעינן לקיימו, והני כיון דאזלי לשוקא להתם, הנך ידעי בחתימות ידא דהני, והני בדהנך לא ידעי, מ"ט? בשוקייהו טרידי.											!	◇
מצריך מערסא לערסא.	רבה בר אבוא:										■	◇
מצריך משכונה לשכונה.	רב ששת:										■	◇
מצריך באותה שכונה.	רבא:										■	◇
והא רבא הוא דאמר לפי שאין עדים מצויין לקיימן											?	◇
שאני בני מחוזא, דניידי.											!	◇
רב כהנא אייתי גיטא, ולא ידענא אי מסורא לנהרדעא אי מנהרדעא לסורא, אתא לקמיה דרב	רב חנין מישתעי:											○ ◇
צריכנא למימר בפני נכתב ובפני נחתם או לא צריכנא?	א"ל: [רב כהנא]											^
לא צריכת, ואי עבדת אהנית.	אמר ליה: [רב]										!	◇
מאי אי עבדת אהנית?											^	
דאי אתי בעל מערער, לא משגחינן ביה											!	◇
מעשה באדם אחד שהביא גט לפני רבי ישמעאל, אמר לו: צריך אני לומר בפני נכתב ובפני נחתם או אני צריך?	כדתניא:										○ ■	◇
בני, מהיכן אתה?	אמר לו: [רבי ישמעאל]										■	
אמר לו: רבי, מכפר סיסאי אני											■	
צריך אתה לומר בפני נכתב ובפני נחתם, שלא תיזקק לעדים.	אמר לו: [רבי ישמעאל]										■	◇
לאחר שיצא נכנס לפניו רבי אלעאי											○	
רבי, והלא כפר סיסאי מובלעת בתחום ארץ ישראל, וקרובה לציפורי יותר מעכנ	אמר לו: [רבי אלעאי]										?	◇
עכו - כארץ ישראל לגיטין	ותנן, רבי מאיר:										■	?
ואפי' רבנן לא פליגי עליה דר"מ - אלא בעכו דמרחקא, אבל כפר סיסאי דמקרבא - לא											?	◇
שתוק, בני, שתוק, הואיל ויצא הדבר בהיתר יצא.	אמר לו: [רבי ישמעאל]										!	◇
הא איהו נמי שלא תיזקק לעדים קאמר ליה											?	
לא סיימוה קמיה.											!	◇
גיטין הבאים משם לכאן, אין צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם.	שלה ליה ר' אביתר לרב חסדא:											■ ◇
לימא, קסבר: לפי שאין בקיאין לשמה, והני גמיר?											■	
ותסברא? והא רבה אית ליה דרבא											?	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge- ^ שאלה- question- ! תירוץ- answer- ■ ראיה- proof-
--	--

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אלא, דכ"ע בעינן לקיימו, וכיון דאיכא רבים דסלקי ונחתי, מישכח שכיחי.												!	◇	ו.	
מאן לימא לן דר' אביתר בר סמכא הוא?	רב יוסף:												♣	◇	ו.
ועוד, הא איהו דשלח ליה לרב יהודה: בני אדם העולין משם לכאן הן קיימו בעצמן (יואל ד') ויתנו (את) הילד בזונה והילדה מכרו ביין וישתו, וכתב ליה בלא שירטוט	[רבי אביתר]												♣	◇	ו.
שנים כותבין, שלש אין כותבין	וא"ר יצחק:												♣	◇	ו.
שלש כותבין, ארבע אין כותבין	במתניתא תנא:												♣	◇	ו.
אטו כל דלא ידע הא דר' יצחק לאו גברא רבה הוא? בשלמא מילתא דתליא בסברא - לחיי, הא גמרא היא, וגמרא לא שמיע ליה	א"ל אביי:												!	◇	ו.
ועוד, הא ר' אביתר הוא דאסכים מריה על ידיה													!	◇	ו.
דכתיב: (שופטים י"ט) ותזנה עליו פילגשו, רבי אביתר אמר: זכוב מצא לה	[רבי אביתר]												♣	◇	ו.
נימא מצא לה	ר' יונתן:												♣	◇	ו.
ואשכחיה ר' אביתר לאליהו, א"ל: מאי קא עביד הקב"ה? א"ל: עסיק בפילגש בגבעה, ומאי קאמר? אמר ליה: אביתר בני כך הוא אומר, ונתן בני כך הוא אומר, א"ל: ח"ו, ומי איכא ספיקא קמי שמיא? א"ל: אלו ואלו דברי אלהים חיים הן זכוב מצא ולא הקפיד, נימא מצא והקפיד.													○	ו.	
זכוב בקערה, ונימא באותו מקום, זכוב - מאיסותא, ונימא - סכנתא.	רב יהודה:												■	◇	ו.
אידי ואידי בקערה, זכוב - אונסא, ונימא - פשעוּתא.	איכא דאמרי:												■	◇	ו.
לעולם אל יטיל אדם אימה יתירה בתוך ביתו, שהרי פילגש בגבעה הטיל עליה בעלה אימה יתירה, והפילה כמה רבבות מישראל.	רב חסדא:												■	◇	ו.
כל המטיל אימה יתירה בתוך ביתו, סוף הוא בא לידי שלש עבירות: גילוי עריות, ושפיכות דמים, וחילול שבת.	רב יהודה אמר רב:												■	◇	ו.
הא דאמרי רבנן: שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם חשיכה, עשרתם? ערבתם? הדליקו את הנר: צריך למימרינהו בניחותא, כי היכי דליקבלו מיניה.	רבה בר בר חנה:												■	◇	ו.
אנא לא שמיעא לי הא דרבה בר בר חנה, וקיימתיה מסברא.	רב אשי:												○		ז.
לעולם אל יטיל אדם אימה יתירה בתוך ביתו, שהרי אדם גדול הטיל אימה יתירה בתוך ביתו והאכילוהו דבר גדול, ומנו? ר' חנינא בן גמליאל.	ר' אבהו:												■	◇	ז.
האכילוהו ס"ד? השתא בהמתן של צדיקים אין הקב"ה מביא תקלה על ידם, צדיקים עצמן לא כ"ש													♣		ז.
אלא בקשו להאכילו דבר גדול, ומאי ניהו? אבר מן החי.													!	◇	ז.